

РЕГУЛЮВАННЯ ПОТОЧНОГО ІНВЕСТУВАННЯ АЕРОПОРТІВ

Горідько Р.В.

Національний авіаційний університет, м. Київ

Темпи, з якими відбувається інвестування авіаційної галузі країни в цілому, є вкрай недостатніми для ефективного функціонування невеликих аеропортів. Саме тому, в умовах сьогодення, особливу увагу необхідно приділяти створенню і втіленню на практиці дієвого механізму, що дозволить: розробити принципово нові джерела, методи, елементи і форми залучення інвестицій; здійснити найраціональніший розподіл фінансових потоків інвестиційних коштів; вдосконалити технологічний процес надання послуг; суттєво оновити матеріально – технічну.

Реалізація стратегії економічного та соціального розвитку України значною мірою залежатиме від поточної інвестиційної діяльності, яка орієнтована на короткострокові проекти, які є вимушеними при дефіциті фінансових ресурсів, проте дозволяють зберегти та більш повно використати існуючий виробничий потенціал та є підґрунтям для ступеневого нарощування цього потенціалу.

Пріоритетними для авіаційної галузі є реінвестиції матеріального характеру, спрямовані на модернізацію і збільшення виробничих потужностей авіаційного будівництва чи експлуатації. Фінансові інвестиції поки не виступають як самостійний напрямок вкладень і здійснюються переважно для оптимізації управління грошовими потоками. Разом з тим їх значення неухильно зростає. Важливим завданням залишається збільшення короткострокового інвестування. Особливості інвестиційних потреб окремих структурних підрозділів авіаційної галузі, на думку автора, полягають у поточній інвестиційній діяльності, а саме: превентивних вкладень, що забезпечують безперервне інвестування, яке орієнтовано на окремі точки фінансування проекту, що дає змогу використовувати дискретність залучення інвестицій для превентивності реалізації довгострокових програм оновлення та реконструкції потенціалу аеропортів. Тобто, при обмеженості залучення фінансових потоків гарантувати невідпинний перманентний розвиток. Особливо це актуально для поточних інвестицій в аеропорти. Саме вони забезпечують гарантію виконання авіатранспортних перевезень.

На нашу думку, це дає можливість більш повно використовувати попередньо накопичений виробничий потенціал, а також поступово і постійно нагромаджувати інвестиційні ресурси для здійснення проектів

Отже, враховуючи особливості надання авіатранспортних послуг, інвестиційна діяльність потребує формування механізму реалізації поточних інвестицій, який заснований на теоретично обґрунтованій можливості поетапного інвестування у строгій відповідності до потреб використання існуючих виробничих ресурсів. Даний теоретичний підхід дозволить керівникам визначитись з швидкістю досягнення поставлених цілей прибутковості, враховуючи можливості залучення інвестицій.